

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Έν Ἑλλάδι . . . Δρ. 8
Έν τῷ Ἐξωτερικῷ . . . Φρ. Λρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευσθύνεται :
Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀ θ ῆ ν α ς

ΕΤΟΣ ΕΝΑΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Μαρτίου 1901 ἕως 15 Σεπτεμβρίου 1901. Ὁφείλουσι δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες τὰ ἐγγράφωσι συνδρομηταὶ τὰ ἀποστείλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ τὰ ἀπευθύνονται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δευτέρου πρὸς τὸν συντάκτην κ. Γεώργ. Κ. Γάγαρον.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἐννεαετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπαραγρῶν διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

ΕΚ ΦΙΛΙΠΠΙΑΔΟΣ

8 Μαΐου 1901

Ἡ σύλληψις τοῦ Μητροπολίτου.—Σύλληψις προκρίτων.—Ὅργια ἀρχῶν.—Φορολογία.—Ζήτησις τοῦ δοθέντος ἀραβοσίτου.

Παρακαλεῖσθε ἅμα τῇ λήψει τῆς παρουσίας νὰ δημοσιεύσητε τὰ κατωτέρω ἐξιστορούμενα δεινὰ τῆς πολυπαθοῦς Ἡπείρου, ἥτις αὕτη καθ' ἑαυτὴν πρὸς ὑμᾶς ἀποτεινόμενη, ὡς καὶ πρὸς τὴν μητέρα Ἑλλάδα διὰ κραυγῶν σπαραξικαρδίων καὶ οὐχὶ διὰ φωνῶν, βοᾷ λέγουσα. Ἀπηύδῃσα πλέον, ὦ Ἑλλὰς, μήτερ μου γλυκεία, ἀπηύδῃσα ὑπομένων καὶ ὑποφέρων δεινὰ ἀφόρητα. Ἐως πότε λοιπὸν θέλετε ἀνεχθῆναι, ὦ ἀδελφοί, νὰ γυμνῶται ἡ πατρίς μας; ἔως πότε ἀναιδῶς νὰ ἐμπαίζηται ἡ θρησκεία μας; τίνος πλέον καρδία τὸ βαστεῖ; εἶνε πρᾶγμα τοῦ φρίττουσι οἱ ἀστέρες! φρίττει αὕτη ἡ ἡμέρα καὶ ἡ νύξ! Εἴχομεν τὴν ἐλπίδα μέχρι τοῦδε, ὅτι εἴχομεν ἀποκτήσει δύο ἀσφαλῆ, βέβαια καὶ ἀναφαίρετα κτήματα ὑπὸ τὸν πολυχρόνιον ζυγόν, μηδεμιᾶς ἄλλης παρηγορίας, μηδεμιᾶς ἄλλης ἐλπίδος μεινάσης τῷ πολυπαθεῖ ἡμῶν ἔθνει, τὴν θρησκείαν καὶ τὰ γράμματα· ἤδη καὶ ταῦτα ἤρξαντο ἀφαιροῦντες οἱ ἄρχοντες ἡμῶν, ἀπάγοντες διὰ τῆς βίας ἀδίκως ἀθῶως καὶ φιλοπάτριδας ψυχὰς εἰς τὰ δικαστήρια καὶ φυλακὰς, ὅτε μὲν προκρίτους ὅτε δ' ἐγγράμματους.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νικοπόλεως (Πρεβέζης) καὶ Λούρου, ἀνὴρ ἀνεπίληπτος τοῖς πᾶσιν, καὶ ἀκραφινὴς προστάτης τῶν συμφερόντων τῆς Ἐπαρχίας, διαμένων ἐν τῇ Ἱερ. Μητροπόλει Φιλιππιάδος, βιαίως ἀφρηπάγη ὑπὸ τοῦ ἐνταῦθα στρατιωτικοῦ τμήματος καὶ διοικητοῦ τῆς πόλεως, ὡς προκειμένου περὶ τινος περιδοῦντος ληστοῦ, περικυκλωσάντων τὴν Ἱερ. Μητρόπολιν δι' ἑκατὸν πεντήκοντα (150) στρατιωτῶν, κατὰ τὸ Σάββατον τὸ ἑσπέρας τῆς 4 ὥρας τὸ μεσονύκτιον τῆς 28ης Ἀπριλίου· ἐμβολλόντες δὲ αὐτὸν εἰς τὴν ὑπ' αὐτῶν ἐτοιμασθεῖσαν ἅμαξαν ἀπήγαγον εἰς Ἰωάννινα νῆστιν καὶ ὅπως ἔτυχε εὐρισκόμενον, μὴ γνωρίζοντος οὐδενὸς τὸ αἴτιον τῆς βίαιας ἀπαγωγῆς τοῦ μόνου μας προστάτου καὶ πνευματικοῦ πατρὸς. Πάντας κατέλαβε λύπη, ἀθυμία, συνοχή καὶ ταραχὴ καρδίας ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῆς βίαιας σύλληψως καὶ ἀπαγωγῆς τοῦ Σεβασμιωτάτου καὶ κοινοποθήτου τούτου ἀνδρὸς εὐαγγελικωτάτου καὶ σεμνοπρεπεστάτου ἀρχιερέως, μέλλοντος τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς νὰ χοροστατήσῃ εἰς τὴν Ἱερ. Ἐκκλ. Φιλιππιάδος.

Τὸ σπαραξικαρδὸν τοῦτο συμβᾶν διαθυλλεῖται ὅτι προήλθεν ἐκ τῆς ἐξάψεως τῶν κατοίκων Πρεβέζης κατὰ τὴν ἐορτὴν τῆς Α. Μ. Βασιλέως Γεωργίου γενομένης δοξολογίας ἐπ'

ἀδεία τῆς κυβερνήσεως. Πληροφορούμεθα προσέτι, ὅτι ἡ διοίκησις Ἰωαννίνων τῇ 6ῃ Μαΐου διετάχθη παρὰ τῆς Ὑψ. Πύλης, ὅπως ὁ Μητροπολίτης ἀποσταλῇ εἰς Κ)πολιν μέσῳ Βιτωλίων. Περὶ τῆς ἀναχωρήσεως αὐτοῦ οὐδὲν εἰσέτι γνωρίζομεν.

Μετὰ παρέλευσιν 3 ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ ἀνωτέρω συμβάντος, ἑτέρα βιαία σύλληψις ἐγένετο. Τὴν 2 Μαΐου τὸ ἑσπέρας, περὶ τὴν πρώτην τῆς νυκτὸς, ἀπήγαγον εἰς τὸ δεσμοτῆριον τὸν Δημογέροντα τοῦ τμήματος Καρθασαῖ κ. Γάγκην Ζέρβαν, ἄνδρα ἐργαζόμενον ὑπὲρ τῆς εὐθυμερίας τῆς πατρίδος, καὶ πολλάκις ὑπηρετήσαντα εἰς διαφόρους πολιτικὰς θέσεις τὴν κυβερνήσιν, καὶ ἐκτιμηθείσης τῆς ἀξίας αὐτοῦ· καὶ ὅμως ἐγένετο ἀνάρπαστος, (καὶ Κύριος οἶδεν καὶ πόσους θέλουσιν ἀπαγάγει), μὴ γνωρίζων ἐν ἑαυτῷ οὐδὲν τὸ αἴτιον.

Ἐν γένει δὲ ἡ διοίκησις τῆς ἐπαρχίας διενεργεῖται πανούργως, ἀπίστως, αἰσχροκερδῶς καὶ ἀγρίως, εἰς τὰ πάθη τῆς θυσιάζουσα τὸ πᾶν. Πιέζει διὰ φορολογίας τοὺς ὑπηκόους αὐτῆς δεινῶς καὶ ἀσπλάγχχνος, ἀπογυμνώνουσα αὐτοὺς παντὸς κτήματος, μὴδ' αὐτῶν τῶν οἰκιακῶν ἐπιπλόν ἐξαιρουμένων· μόλις ἡδυνήθησαν μετὰ τὴν ἀτυχῆ ἐκθῆσιν τοῦ πολέμου οἱ δυστυχεῖς καὶ ἀθῶοι Χριστιανοὶ νὰ προσπορισθῶσι διὰ πολλῶν μόχθων εὐτελέστατον τι ἐπιπλόν ἢ φόρεμα πρὸς κάλυψιν τοῦ γυμνοῦ σώματός των καὶ πρὸς προφύλαξιν ἐκ τοῦ ψύχους, καὶ ἰδοὺ ἀφαιροῦνται πάλιν ταῦτα, ἡ δὲ ἀφαίρεσις τούτων παρὰ τῶν κυβερνητικῶν ὑπαλλήλων ἐπροξένησε καὶ διαρκῶς προξενεῖ θάνατον ἐκ περιπνευμονίας προσερχόμενον εἰς πλείστους δυστυχεῖς οἰκογενεάρχας καταλιπόντας πολλὰς τρυφεράς ὑπάρξεις εἰς τὴν πρόνοιαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δυσμενίαν αὐτῆς. Μὴ ἀρκουμένη εἰς ταῦτα ἡ κυβερνήσις ἀπεφάσισε τὴν εἰσπραξίν τοῦ κατὰ τὴν ἀφίξιν μας μετὰ τὸν πόλεμον δοθέντος ἀραβοσίτου πρὸς συντήρησιν μας κατὰ διαταγὴν ἀνωτέρων καὶ ὅνπερ εἶχε συναθροίσει εἰς ἀποθήκας δι' ἀρπαγῶν ἐκ τῶν ἡμετέρων. Πολλὴν δὲ θηριοτροφίαν ἐξασκοῦσιν οἱ εἰσπράκτορες αὐτῆς, ἀκολουθούμενοι ὑπὸ πλήθους ζαπτιέδων (χωροφυλάκων), ἐκ τῶν ἀπηυδῆκτων χριστιανικῶν χωρίων, ὅσον οὐδ' ὁ αἰμοδότης Ἀλῆ πασᾶς ἐπὶ τῆς καταμαστιζομένης Ἡπείρου ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῆς δράσεώς του. Μὴ ἀρκούμενοι μόνον εἰς τὸ νὰ πωλῶσι πᾶν τὸ εὐρισκόμενον ἐν τῇ οἰκίᾳ πολῦτιμον πρὸς παρασκευὴν πολυτελοῦς γεύματος, ζητοῦσι σαρκικὰς ἀπολαύσεις καὶ τὰ θέληγτρα τῶν γυναικῶν.

Οἱ Κώδικες τοῦ Σουλτάνου οὐδεμίαν ἔχουσιν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς κυβερνήσεως ταύτης· ἕκαστος ἐνεργεῖ, δικάζει, ἀθῶνει κατὰ τοὺς νόμους τῆς ἰδίας αὐτοῦ κεφαλῆς καὶ τῆς ὀρέξεώς του· τὸ μόνον δίκαιον ὑπὲρ ἀθῶνειας εἶνε τὸ λαμβάνειν σημαντικὸν χρηματικὸν ποσόν· οἱ δὲ παρέχοντες ταῦτα εἶνε οἱ δικαιοτέροι.

Τούτων ἐνεκεν προάγεται ἡ κακουργία καὶ ἡ κλοπὴ, ὑπὸ τῶν ἔμφυτον προτέρημα ἐχόντων τοῦτο ὅθι. Ἀλθωνῶν, τῶν εὐρισκόντων τὴν ἐπαρχίαν ταύτην καταφύγιον καὶ θεωρούντων αὐτὴν ὀληθρὴς μεταλλεῖον πρὸς ἀπόκτησιν πλούτου ὑπὸ τὴν κραταίαν τῆς διοικήσεως ἐπίδρασιν.

Ἐκ τῶν Χριστιανῶν τῶν ὑπηρετούντων εἰς διαφόρους ὑπηρεσίας τῆς κυβερνήσεως ταύτης οὐδεὶς λαμβάνει μισθόν. Διάφορα μέσα ἐφευρίσκονται πρὸς καθυστέρησιν παντελῆ· ἄλλους

δεσμεύουν καὶ εἰς ἄλλους ἄλλας κατηγορίας προσάπτουν· καὶ ὡς παράδειγμα φέρομεν τοὺς Χριστιανοὺς μετρητὰς τῶν αἰγοπροβάτων, οἵτινες μελονέτι ὑπήκουσαν εἰς πᾶσαν διαταγὴν τῆς κυβερνήσεως καὶ πρόθυμοι ἐδείχθησαν εἰς πᾶσαν πρόσκλησιν πρὸς λεπτομερεστέραν ἐξέτασιν καὶ ὑπηρετήσαν ἀνόμως ὑπὲρ τοῦς (2) δύο μῆνας, ἐν τούτοις ὅμως ὁ εὐτελής μισθὸς τῶν δυστυχῶν Χριστιανῶν καθυστερεῖται, ἐνῶ οἱ ὀμίφυλοι των, τὰ ἀληθῶς ἄχθη ἀρούρης, ἐκ τῶν καπηλείων τῆς πόλεως μετροῦντες διὰ τῶν παιγνιοχάστων καὶ τῶν ντομίνων τὰ αἰγοπρόβατα ἐπληρώθησαν.

Ἐπὶ τῆς πολιτείας ταύτης οὐδὲν ἄλλο ἰσχύει ἢ τὸ χρέμα, ὥστε τὸ πολυθρύλλητον τοῦ Ἰουγούρθα λόγιον «ὦ πόλις ὦνία, πᾶσαν ἠθέλε τις σὲ ἀγοράσει ἐὰν εἶχε τὰ πρὸς τοῦτο χρήματα» ἐπὶ τῆς διοικήσεως ἡμῶν δύναται νὰ ἀποδοθῇ κάλλιστα.

ΕΞ ΑΡΤΗΣ

14 Μαΐου 1901

Ἡ ἐκ τῆς σύλληψως ἐντόπισσις.—Πῶς ἐξήγησαν αἱ τουρκικαὶ ἀρχαὶ τὴν εἰς δόξαν Ἡπείρου μετάβασιν τοῦ Διαδόχου.—Τὰ λεγόμενα μέτρα.—Καὶρὸς.—Σύλλογοι.

Τὸ ἀπονενοημένον κίνημα, εἰς ὃ προέβησαν οἱ γείτονες ἡμῶν Τούρκοι, ἦτοι ἡ σύλληψις τοῦ ἀρχιεπισκόπου Πρεβέζης, ἐπέφερε μέγαν ἐρεθισμὸν εἰς τὰ πνεύματα τῶν Χριστιανῶν καθ' ἅσας τὴν Ἡπείρου καὶ Ἀλβανίαν, διαδοθείσης τῆς εἰδήσεως ἀστραπιαίως. Οἱ Τούρκοι φιλύποπτοι εἰσι παρεξηγοῦσι καὶ φιλανθρωπικώτατα ἔργα, ὡς λ. χ. τὴν ὑπὸ τοῦ Α. Σ. τοῦ Ἀρχιερέως Πρεβέζης διανομὴν ἀραβοσίτου εἰς τὰς πτωχὰς οἰκογενεὰς τῆς ἐπαρχίας τῇ συνδρομῇ τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης Ὀλγας. Ἀς εἶναι ὅμως βέβαιοι ὅτι ἡ προσβολὴ αὕτη τὴν ὁποῖαν ἔκαμον εἰς τὸ πρόσωπον τῆς Α. Σεβασμιότητος τιμὴν μεγίστην περιποίησεν Αὐτῷ καὶ προσκάλεσε τὰς συμπαθείας ἀπάντων τῶν Χριστιανικῶν Κρατῶν πρὸς αὐτὸν καὶ πρὸς ἅπαν τὸ ὀρθόδοξον Ἑλληνικὸν ἔθνος. Ἡ Τουρκία διὰ τῶν ἀπονενοημένων τούτων πράξεων τῆς ἐπισωρεῖται ὄφρις ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς, ἥτις τὰ χεῖρον ἢ βράδιον θὰ κατασπαράξωσιν αὐτήν. Ἡ Α. Μ. ὁ Σουλτάνος, ἐὰν θέλῃ νὰ κατευνασθοῦν τὰ πνεύματα τῶν ἀνθρώπων ὀφείλει νὰ διατάξῃ, ὅπως δοθῇ ἱκανοποίησις ἀκούσα εἰς τὴν Α. Σ. τὸν Ἀρχιεπισκόπον Πρεβέζης καὶ νὰ ζητηθῇ ἐπισημῶς συγγνώμη ὑπὸ τῶν Τουρκικῶν ἀρχῶν παρ' Αὐτοῦ ἐπὶ τῷ πραξικοπηματι κούτῳ, ὅλως ἄς ἀναμείνῃ τὰ χεῖρα τὰ ἀντίποινα! Ἐλπίζομεν ὅτι ὁ οὐδεοκῆς Αὐτοῦ ὀφθαλμὸς θὰ διδῇ τὸ κακόν, ὅπερ διεπράχθη ὅλως ἀδίκως ἐν τῷ πρόσωπῳ τῆς Α. Σεβασμιότητος καὶ ὅτι θὰ προτιμῇ τὸ πρῶτον.

Αἱ ἐν τῇ μεθορίᾳ γραμμῇ τῆς Γεφύρας Τουρκικαὶ ἀρχαὶ βαρέως φέρουσι τὴν ἐνταῦθα ἀφίξιν τῆς Α. Σ. τοῦ Διαδόχου τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου· τὰ πάντα παρεξηγοῦσι· ἐν φ' ἡ Α. Ὑψηλότης ἦλθεν ἀπλῶς δι' ὑπηρεσίαν, προέβησαν εἰς μέτρα ἐκδικητικὰ ἐν τῇ γεφύρᾳ, μὴ ἐπιτρέπουσαι τὴν ἐλευθέραν μετάβασιν τῶν γυναικῶν εἰς τὰ κτήματά των καὶ ἀπαιτοῦσαι παρ' αὐτῶν διαβατήρια, ἐνῶ μέχρι τοῦδε δὲν ἀπῆλθον τοιαῦτα. Καὶ εἰς ἄλλα τοιαῦτα μέτρα προέβησαν, ἅτινα δὲν περιποιεῖσιν τιμὴν αὐτοῖς.

Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ Α. Ε. ὁ Γενικός Διοικητής Ἰωαννίνων, λίαν νουνεχῆς ὡς θέλει διατάζει τὴν ἄρσιν τῶν μέτρων τούτων καὶ καλλίτερον συμπεριφορὰν τῶν τουρκικῶν Ἀρχῶν πρὸς τοὺς διερχομένους ἐν τῇ γασφρᾷ καὶ μεταβαίνουσιν εἰς τὰ κτήματα τους. Καθ' ἣν ἐποχὴν ἡ Τουρκία καὶ ἡ Ἑλλάς ἔχουν ἀνάγκη νὰ τείνουν ἀλλήλους τὰς χεῖρας καὶ συσφίξωσιν αὐτὰς πρὸς ἀπόκρουσιν τοῦ ἀπὸ τῆς Βουλγαρίας κινδύνου εἶναι ὅπως ἀδικα τὰ ὑπὸ τῶν Τουρκικῶν ἄρχων διαπραττόμενα ἀνομήματα καὶ ὅπως ἀντίθετα πρὸς τὴν διαβουλεύουμένην φίλιαν, ἥτις ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει καθίσταται καθαρὰ εἰρωνεῖα τῆς λέξεως ταύτης. Ἐλπίζομεν εἶναι θὰ λειψώσιν τοῦ λοιποῦ ταῦτα, καὶ δὲν θ' ἀναγκασθώμεν νὰ ἐπανέλθωμεν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

Μετὰ δὲ μὴνον ἀνομβρίαν θεῖα συνάρσει κατέπεσεν ἐπὶ τέλους καὶ εἰς τὸν τόπον μας λεπτὴ βροχὴ κατεργετήσασα αὐτόν. Ἡ γῆ εἶνε κατεξηραμένη καὶ ἔχει ἀνάγκη πολυμήτερος βροχῆς, ἀλλὰ κατὰ τὴν παροιμίαν «ἀπὸ τὴν ἀναβορχίαν καλὸν εἶνε καὶ τὸ χαλάει».

Ἡ πόλις ἡμῶν διὰ τῶν δύο συλλόγων τῆς ἡτοῦ ἡ Παιδείας καὶ τοῦ Ἑθνικοῦ καὶ τοῦ Ἑθνικοῦ κατ' ὁρμήσεως ἄγχι τοῦδε νὰ κάμῃ ἀρετὰς προόδους. Ὁ Ἑπαιρωτικὸς σύλλογος ἀνήγειρε πρὸς τριετίας τὸ Γυμναστήριον εἰς τὸ μεσημβρινόν ἄκρον τῆς πόλεως καὶ νὰ συστήσῃ τὴν φιλαρμονικὴν μουσικὴν, ἥτις περιποιεῖ τιμὴν εἰς τὸν τόπον μας, ὅς ἐστι «Κυνηγητικὸς» ἀνήγειρε τὸ σκοπευτήριον εἰς τὸ ἔτερον ἄκρον τῆς πόλεως, ὅπου σήμερον ὑφίσταται περικαλλές, καίτοι μὴ περατωθὲν ἐντελὲς. Ὅθεν ἄξια συγχαρητηρίων τυγχάνουσι τὰ διοικητικὰ Συμβούλια τούτων, ὀργῶσι πρὸς τὴν πρόδον καὶ πυρετωδῶς ἐργάζονται εἰς τὴν ὅσον ἐνεστί τελειοτέραν ἐπιτεῦξιν τοῦ σκοποῦ ἀμφοτέρων τῶν συλλόγων.

Οἱ κυβερν. κύκλοι τῆς Σόφιας, θεωροῦσι πᾶσαν ἐκ μέρους τῆς Βουλγαρίας θύσαν ὑπὲρ τῆς Μακεδονίας ὡς ἄσκοπον, μετὰ τὴν τελευταίαν στροφήν τῆς ρωσ. πολιτικῆς. Ὡς ἐμπιστευτικῶς ἡδὴ γνωστοποίησαν εἰς τὴν κυβερνήσιν του ὁ ἐν Πιτρούπολει Βουλγαρὸς διπλωματικὸς πρέσβης Στάντζερ τῆς Ρωσίας σχέδιον εἶναι ὅπως διαμενῇ ἡ Μακεδονία εἰς τρία μέρη. Ἐξ αὐτῶν τὸ νότιον θέλει ἀποτελεσθῇ αὐτόνομον ἑλληνικὴν Τοπαρχίαν, τὸ ἀνατολικὸν Βουλγαρικὴν καὶ τὸ δυτικὸν Σερβικὴν. Αὕτῃ εἶνε ἡ αἰτία διὰ τὴν ὅποیان ἀπεσφύρησαν ἐντελῶς οἱ Σέρβοι ἐκ Σερβῶν καὶ ἐξ ὅλων τῶν νοτίων μερῶν κλείσαντες τὰ σχολεῖα καὶ παύσαντες πάντα προσηλυτισμὸν.

Κατάπληξιν κυριολεκτικῶς προξενεῖ ἐν Σόφια ὁ ἐγεβρὴς πόλεμος ὑπὸ ρωσικῶν τύπων ἐναντίον τῆς βουλγαρικῆς Ἐξαρχίας. Ἐνφ' ἑαυτῶν οἱ Ρῶσοι εἰχόμενοι μόνον τὴν ἄρσιν τοῦ σχίσματος, ἡδὴ ἀπαιτοῦσι τὴν διάλυσιν τῆς βουλγαρικῆς ἐθνικότητος ἐν Τουρκίᾳ. Ἰδίως προξενεῖ μεγίστην ἐντύπωσιν τὸ ἀναγραφέν εἰς ρωσικὴν ἐφημερίδα, ὅτι μετὰ τὴν ἐπάνοδον ἐπαρχικῶν πολλῶν εἰς τὸν Ἑλληνισμὸν καὶ τὴν κήρυξιν ὡς σλαβικῶν πολλῶν μέχρι τοῦδε θεωρουμένων ὡς καθαρῶν βουλγαρικῶν ἐπαρχικῶν, δύνανται αἱ τελευταῖαι αὗται νὰ σχηματίσωσιν ἰδίαν ἀνεξάρτητον ἀπὸ τοῦ Πατριαρχείου ἀχαιοποικικὴν, ἡ ὅποια, ν' ἀπαλλάξῃ τοὺς Σλαῦς τῆς Μακεδονίας ἀπὸ τὴν βουλγαρικὴν Ἐξαρχίαν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ἀπεφασίσθη ὅπως μέγα συνέδριον τῶν Νεοτούρκων γίνῃ εἰς Παρίσιους. Τὴν διοργάνωσιν τοῦ συνέδριου τούτου ἀνέλαβε τὸ κεντρικὸν κομμάτιον τῶν Νεοτούρκων, τὸ ὁποῖον διένειμε προσκλήσεις εἰς τοὺς κυριωτέρους Νεοτούρκους τοὺς εὐρισκομένους ἐν Ἑλβετίᾳ, Παρίσιος καὶ Λονδίνῳ. Ἐκ τῶν προσκληθέντων οἱ πλείστοι ἀπήντησαν δηλώνσαντες ὅτι θὰ παραστήσιν

ἀφέντως εἰς τὸ συνέδριον, τὸ ὁποῖον θὰ λάβῃ χώραν μετὰ τρεῖς ἐβδομάδας. Κατὰ τὸ συνέδριον αὐτὸ θὰ συζητηθῶσι τὰ διάφορα μέσα τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ τεθῶσιν ἐν χρήσει διὰ τὴν ἀνατροπὴν τῆς σημερινῆς Τουρκικῆς δυναστείας.

— Μεγάλῃ δυσσεβείᾳ ἐκδηλοῦται καθ' ὅλον τὸν σλαβικὸν πληθυσμὸν τῆς Μακεδονίας ἐναντίον τῆς ρωσικῆς πολιτικῆς εἰς ἣν ἀποδίδεται τὸ ἄρρος μεθ' οὗ αἱ τουρκικαὶ ἀρχαὶ προβαίνουν εἰς τὰς ἐναντίας τοῦ βουλγαρικοῦ στοιχείου καταδιώξεις των. Λέγουσιν ὅτι κατ' εἰσῆγῃσιν τῆς ρωσικῆς προξενικῆς ἀρχῆς παρεμποδίσθη ὑπὸ τῶν Τούρκων ὁ πανηγυρισμὸς τῆς ἐορτῆς τὸν Κυρίλλου καὶ Μεθόδιου τὸν 11 Μαΐου. Οἱ βουλγαρικοὶ προηγουμένως διὰ τὴν ἐορτὴν ταύτην εἰς δημοτελεῖς ἐκδηλώσεις, ὅπου τε ἐξεδύθη ἡ ἀστυνομικὴ διαταγὴ, ὅτι πᾶσα διαζήλωσις ἐπὶ τῇ ἐορτῇ ταύτῃ ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς.

— Ἀμέσως μετὰ τὴν ἀφίσιν εἰς Κων. πόλιν τοῦ πρώην διοικητοῦ Θεσσαλονίκης Χασάν Πασᾶ, προσεκλήθη ὅσος ὅπως παρουσιάσῃ ἐνώπιον τοῦ Σουλτάνου Ὁ γερμαῖος Πασσᾶς ἐγένετο πράγματι δεκτός εἰς ἐπίσημον ἀκρόασιν, ἡ ὅποια παρετάθη ἐπὶ ὀλίγον ὥραν. Ἐξέβηκεν εἰς τὸν Σουλτάνον πᾶσας τὰς ἐνεργείας τῶν Βουλγαρῶν, τὰ αἵσχη τὰ ὅποια διαπραττόσιν καθημερινῶς εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ τὰ μέσα τὰ ὅποια μετεχειρίσθη ἐναντίον των. Βεβαιοῦται, ὅτι μετὰ τὴν ἀκρόασιν ταύτην ὁ Σουλτάνος, ὅστις ἦτο πρότερον παροργισμένος κατὰ τοῦ Χασάν-Πασᾶ ἐξημενίσθη, ἔδωκε δὲ ὁδηγίαν εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πύλιν, ὅπου τηλεγραφηθὲν ἀμέσως εἰς τὸν νέον διοικητὴν Θεσσαλονίκης νὰ λάβῃ ἄμεσα καὶ δραστηριότατα μέτρα διὰ νὰ ἐξουδετερωθῶσιν ἅπασι διὰ παντός αἱ ἐνεργεῖαι τῶν Βουλγαρῶν ἐν Μακεδονίᾳ.

— Κατὰ πληροφορίας ἐκ Κων. πόλεως ρωμουνικῇ Κυβερνήσει παρετῆθη τῆς ἰδέας νὰ ἰδρῇσιν ρωμουνικὴν Ἐξαρχίαν ἐν Μακεδονίᾳ. Ἀπεφασίσθη δὲ ἀπὸ κοινῆς μετὰ τῶν Πατριαρχικῶν νὰ ληφθῶσι διὰ τοὺς ρωμουνικοὺς πληθυσμοὺς ναοὶ καὶ ἄλλα τινὰ μέτρα.

— Ὁ ἀκέρυς τῆς Πετρούπολεως ἐκπλήσσεται διὰ τὴν μωρίαν τῶν γαλλικῶν ἐφημερίδων, αἱ ὁποῖαι εὖρον τὴν ἐν Ἀδελφῶν συνάντησιν τῶν Βασιλέων Ἑλλάδος καὶ Ρωμανίας ὡς διὰ διδῶμα ἀπευθυνόμενον κατὰ τῆς πολιτικῆς τῆς Ρωσίας ἐν τῇ Βλακανικῇ Χερσονήσῳ. Ἐπρεπε, λέγει, νὰ ἐννοήσῃ ὁ γαλλικὸς τύπος, ὅτι ἡ συνάντησις αὕτη ἔρχεται πρὸς ἐπέρωσιν τῆς πρωτοβουλίας, ἣν ἔλαβεν ἡ Ρωσία διὰ τοῦ Ζήνοβιερ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὑπὲρ τῆς ἰσορροπίας καὶ ἡσυχίας ἐν τῇ Ἰλλυρικῇ. Ὁμοίαν συνάντησιν θέλει λάβει χώραν μετὰ τοῦ Ἑλληνος Βασιλέως καὶ ἐκείνου τῆς Σερβίας προσθέτει ἡ ρωσικὴ ἐφημερίς.

— Πελοπόννησος συλλήψεις Βουλγαρῶν ἐγένοντο εἰς τὰ παρὰ τὰ Βιτωλῖα βουλγαρικὰ χωρία. Οἱ συλληφθέντες μετὰ τῶν ὁποίων κατηγοροῦνται τινὲς ὡς ὁπαδοὶ τοῦ κομμάτιου μεταφέρθησαν ὑπὸ ἰσχυρὰν συνοδείαν εἰς Θεσσαλονικίαν. Μεταξὺ τῶν συλληφθέντων εἶνε καὶ τινὲς Βουλγαρὸς ἱερεὺς Παπαστοῖλωφ κατηγορούμενος ὡς λαβὼν μέρος εἰς πολλὰ ὄργανα τῶν Βουλγαρῶν. Κατόπιν εὐεύνει εἰς τὸν οἶκον τοῦ ρηθέντος ἱερέως εὐρέθησαν ὅπλα, περιστροφὰ καὶ ἀρκετὴ ποσότης φυσιγγίων ὡς καὶ πλείστα ἐνοχολοιτικὰ ἔγγραφα μετὰ τῶν ὁποίων εἰς τὸν οἶκον, δι' οὗ ἀνεγυρίζεται ὡς ἀρχηγὸς τοῦ παρὰ τὰ Βιτωλῖα κομμάτιου.

— Ὁ ἐν Πετρούπολει ἀνταποκριτὴς τῆς «Σημαίας» τηλεγραφεῖ, ὅτι, κατ' ἀφελεστάτας ἐκ Βελιγραδίου εἰδήσεις, ὁ Βασιλεὺς Ἀλέξανδρος ἐδήλωσε ἔθελον ἡμιεπιστήμους, ὅτι, ἐν ἡ περιπτώσει μείνῃ ἄτεκνος, θὰ κληροδοτήσῃ πρὸ τοῦ θανάτου του τὸν Σερβικὸν θρόνον εἰς τὸν πρίγκηπα Δανίλν, τὸν Διάδοχον τοῦ Μαυροβουίνου, τὸν ὁποῖον καὶ θ' ἀνακηρύξῃ ἐπιδόχον Διάδοχον ταῦ Σερβικοῦ θρόνου, ἵνα οὕτω ἐπιτευχθῇ ἡ ἐνωσις τῶν δύο κρατῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

Ἰὴν παρελθούσαν Δευτέραν ἀπέβισε καὶ ἐπὶ μετὰ τῶν προσηκουσῶν εἰς τὸν βαλὼν αὐτοῦ τῶν ἐκ Χειμάρρας νυνταγμάτων τῆς χωροφυλακῆς Γεωργίου Στεφάνου. Τὴν κρείταιν αὐτοῦ γενναίαν τὴν ἀπομνην παρηκολούθησε ἐκλεκτὴ μερὶς τῆς θηναϊκῆς κοινωνίας καὶ πολλοὶ Ἑπαιρωταί, οἱ ποὶ καὶ στέφανον κατέβησαν ἐπὶ τοῦ σοροῦ αὐτοῦ ἐν δεινῇ εὐνομοσύνῃ καὶ ἐκτιμῆσεως τῶν ὑπὲρ τοῦ Ἑπαιρώ καὶ τῶν Ἑπαιρωτῶν κόπων καὶ θυσίας αὐτοῦ, προσφωνήσαντος τοῦ ἱατροῦ κ. Σ. Καραβάνου ὡς ἑξῆς:

Ἐρίτμη καὶ πολυβλήτε συνηρηματάρχα,

Εἰς ἐμὲ ἔλαχεν ἡ τιμὴ νὰ προσφωνήσω Σοὶ τὸν στατόν τὰς ἀλλοτὰς λέξεις ἐκ μέρους τῆς Ἑπαιρώ, ἥτις ὑπῆρξε τὸ γλυκὺ σου δνερνόν. Ὑπὲρ ἡμῶν δυνάμιν ἐργάσθης, καταλιπὼν τοὺς ἀπογόνους ἀπομνημῶν σου παρὰ δειγμα. Ἐν τῷ πρόσφατῳ Σουλτάνῳ οἱ Ἀθηναῖοι τὸν δραστήριον καὶ εὐλακτικὸν στρατικὴν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας ὡς ἀρχηγὸν τῆς χωροφυλακῆς, ἐπὶ Σοὶ ἡνίκον πάντοτε μωριὰς ἐργετήθεν, διὰ Σοῦ ἡ Ἑπαιρὸς ἀπώλεσεν ἐν καλῆτερον τέκνον τῆς. Εἰς ἐλπίστον δὲ δέγμα ἡ γνησιότης καταβῆται ἐπὶ τοῦ Στεφάνου νεκροῦ Σοῦ, μέρου τῆς Ἑπαιρωτικῆς παροικίας τόνος τὸν στέφανον.

—Τοῦ βίου τοῦ ἀειμνήστου ἀνδρὸς πιστὴ καὶ λιανὴ σκιογραφία ἡμεῖς ἀδύνατον νὰ ἐκτελέσωμεν· χεῖρ ὅμως Ἑπαιρωτῶν συναγωνιστῶν καὶ ἐπὶ τοῦ ἐν Λυκουρσίῳ, ἐκτιμήσαντος εἰς ἰδίαν ἀντιλήψιν τὰς ἀρετὰς τοῦ ἐκλιπόντος πατριώτου καὶ τὴν ἐν πρὸς τὴν πατρίδα καὶ πονεῖσαν ἐπὶ τῷ θανάτῳ αὐτοῦ, ἐγράψαμε περὶ τοῦ Στεφάνου τὰ κατωτέρω, ἐπὶ ἐκ καθήκοντος δημοσιεύομεν ἔχον δι' ὡς ἑξῆς.

Τέκνον τῆς Ἑπαιρώ ἐκ τῶν ἐπιλεκτῶν, ὁ πολέμῳ καὶ ἐν εἰρήνῃ ἐξ ἴσου διαδόχῳ, ὁ Σοὶ ταγματάρχης τῆς χωροφυλακῆς Γ. Στεφάνου, ἐσθῆθη προχθὲς ἐνταῦθα, ἡγωνιστικὴν ἔδωκε κοντά καὶ πρῶν ἤδη ἔπῳν μεστών ὅλον ἡμῶν ὑπερόχον ὑπηρεσίας, ἱστορίας πατριωτικῆς καὶ ἐργασίας χρησιμωτάτης καὶ εὐδοκίμου. Σπαύει ἐν τῇ αὐτῇ ψυχῇ συνήκασαν ἀνέκαθεν ἡ ἀνδρεία καὶ ἡ χρηστότης καὶ ἡ εὐδοκία τοσοῦτον ἀρρήκην καὶ ὁμοφώνως ὅσον ἐν τῇ προχθὲς ἀπελευθέρωσιν τοῦ γέναιου τοῦτου ἀξιοματικῶς, ὅστις εἰς οὐκ ἄλλο ὄφειλε τὰς ἀρετὰς αὐτοῦ ἢ εἰς τὴν ἐμνην τῆς φύσεως καὶ εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ φιλικὴν θέλησιν. Ἀληθὲς οὕτε πατριωτικὴ τῆς ἀνδρείας στίλβουσα, οὕτε παιδείας τις ἀπὸ τῶν σπαργάνων οὕτε εὐνοία τῆς ὑψηλῆς καὶ χρηστῆς προήγαγε ποτε αὐτὸν εἰς τιμὰς, εἰς φήμην καὶ εἰς ἀξιώματα. Ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἕως τοῦ τέλους τοῦ σταδίου τοῦ ὑπῆρξε μόνον τὸν ἰδίον ἐκείνου δυνάμειν δημιουργημάτων καὶ ἐξέφανε τὸ νῆμα τοῦ βίου τοῦ ὡς ἡ μέλῃς τοῦ κηρίου τῆς αὐτοῦ φύσεως καὶ ἀσφαιτίας. «Ἄν δ' ἐτύχε ποτε ἰσχυρῆς τινος ἢ ἐπέρωσας, ὄφειλε χάριτας εἰς τὰ φυσικά αὐτοῦ προτερήματα, εἰς τὸν ἀκαθάρτον ζῆλόν του μᾶλλον ἢ εἰς τὴν προαίρεσιν πρὸς βραδεύσαντος καὶ βοηθήσαντος.

Ὁ Γεωργίος Στεφάνου, γεννηθεὶς ἐν Χειμάρρᾳ τῆς Ἑπαιρώ, ἀνέτρεφτο, εἰς πάντας οἱ τῶν παιδικῶν αὐτοῦ χρόνων συμπατριώται, ἐν ἀντιπῇ πατριωτικῇ παλαιόστῃ. Νεανίας ἐστὶ ὡς ἡ κήνη τὴν τέχνην τῶν ὅπλων καὶ ὡς τέκνον ἐκ ματωλῆς κοινότητος ὑπερχεῶν καὶ πολέμῳ πρὸς ἀποστατήσαντας Γκέκας Ἀλβανούς ἐν ἰσχυρῇ τῇ χώρα καὶ μετ' ἀνηκούστων ταλαιπωριῶν καὶ στερήσεων.

Ἐλθὼν ὕστερον εἰς τὴν Ἑλλάδα κατετάθη εἰς τὸ πρό πεντηκονταετίας μάλιστα ἀμαλόνος τῆς χωροφυλακῆς, πεπειραμένος ἦδη καὶ ἐν τῇ στρατιωτικῇ οὐ μόνον ἐν τῇ πεηρατικῇ, ἀλλ' καὶ ἐν τῇ στοιχειώδει πολεμικῇ καθόλου τέχνῃ. Διὰ τοῦτο ἀπὸ τῶν πρώτων σχεδὸν ἡμερῶν ὁ πρεψεν ἐν τῷ κατὰ τὰς ληστείας ἀγῶνι, ὅτι ἐμείνετο τότε πανταχοῦ τῆς χώρας, καὶ ἐπὶ τῇ διὰ παρασῆμου ὑπὸ τοῦ βασιλέως «Ὅμως ἐνεκα τῆς ἀνδραγαθίας αὐτοῦ καὶ τῆς δραστηριότητος. Τὸ ἀριστεῖον ἐδόθη εἰς αὐτόν ὑπὸ τοῦ δικαίου ἐκείνου ἡγεμόνος, διότι διαδόχον τῆς ἐπικειρημένης ληστῆς ζητήσαντα νὰ σωθῇ τὴν φυγῆς συνέλαβε ποτε ἐν μέσῳ ποταμῷ καὶ ἀκοφῇ τὴν κεφαλὴν του ἐν αὐτῷ τῷ ρεύματι, οὐ μολὶς ἦδυνεθ' ἐν ἐξέλει αἰματόφυρτος ἀπέναντι τῇ Ἀχιλλείῳ.

Ἐκτοτε ἡ φήμῃ αὐτοῦ ἐν τῷ σώματι μάλιστα τῆς χωροφυλακῆς διεσπάρη ὡς ἀγλήν φιλικὸν τῶν ἡρώων καὶ ἐμγαλύνθη ὕστερον οἱ ἄλλοι

ἀνδραγαθημάτων καὶ ὑπηρεσιῶν, δι' ὧν προήγατο πάντοτε ἐπαλῶς, ἐπιδεικνύων φιλοτιμίαν καὶ ἀξιοματικῶς ἀποφασιστοῦ, ἀνεπιλήπτου καὶ προθυμότητος εἰς πᾶσαν κακοχίαν καὶ εἰς πάντα κίνδυνον. Οὐδέμῃ γυνὰ τῆς χώρας, οὐδὲν κρηφύροντο κακοποιοὶ ἢ φυγοδίκου, οὐδέμῃ πανουργία λυμῶντος καταπατοῦντος τοὺς νόμους ὑπῆρξεν ἀγνωστος εἰς αὐτόν καὶ ἀπρόσιτος. Ἐπὶ τοῦτο ζήτησε ὑπὸ τῶν προϊσταμένων ἀρχῶν καὶ ἐθαυμάζετο ὑπὸ τῶν αὐτοπτῶν μαρτυρῶν τῶν πράξεων αὐτοῦ μάλιστα δὲ τῆς καταπρηστήσεως αὐτοῦ πρὸς τὸν θάνατον, τῆς ἀφορίας καὶ περότης. Καίπερ θέριμα τῶν αἰματηρῶν καὶ τραυματικῶν Ἀκροκεραυνῶν, ὁ Γ. Στεφάνου εἶχεν ἀληθῶς σπλᾶγχα παρῆναι καὶ ἡγωνίζετο διὰ τοῦτο διηνεκῶς νὰ συμβιβάξῃ τὰ ἐναντιοφροσύντα ρεῖματα τῆς ψυχῆς του, τὴν ἀσπληρότητα τοῦ ἀγαθοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς θρησκείας. Κατ' ὁρμήσεως δὲ τὴν ἀρμονίαν ταύτην ἕως τοῦ ἐσχάτου τέλους τοῦ σταδίου του τοσοῦτον εὐδοκίμῳ, ὥστε οὐδέμῃ ποτὲ ἡκούσθη μεμψή κατὰ τοῦ γέναιου τούτου ἀνδρὸς ἀπὸ στόματος χηρῶν καὶ ἀξιοσίστου.

Οἱ ἀφιλοσφίπτοι μόνον καὶ οἱ παντελῶς ἀπειροὶ τῶν ἀνθρωπίνων καὶ τῶν κοινωνικῶν προσκομμάτων εἶνε ἀνίκανοι νὰ θαυμάσωσι τὴν δύναμιν ἢ τὴν τέχνην τῆς τοιαύτης καρδίας, ἥτις μέχρι γήρατος διεξέλιθε τὴν πάλιν τοῦ καθήκοντος καὶ τοῦ αἰσθηματος χωρὶς νὰ προσπαθῇ ποτε ἐν τῇ ὁδῷ, χωρὶς τοῦ παρὰ νὰ κηλιδωθῇ, χωρὶς νὰ λάβῃ ποτὲ μεταμέλειαν.

Τὰ πλεονεκτήματα τοῦ Γ. Στεφάνου ἦνθησαν μάλιστα ἐν ἔτει 1878. ὅτε ὁ ἀειμνήστος Ἀλέξ. Κεμυρνδούρος, βαρὺν εἰς τὰς ἀλβανικὰς αὐτοῦ συμπαθείας, εἰς τὸν ἀσπίλον χαρακτῆρα του καὶ εἰς τὴν δεδοκιμασμένην ἀνδρείαν του ἀπέστειλεν αὐτόν εἰς τὸ παρὰ τὰ Ἀκροκεραυνία Λυκουρσίον μετὰ πεντακοσίων μόλις ἀνδρῶν ἢ μᾶλλον νεανίων τῶν πλείστον, τολμηρῶν μὲν καὶ φιλοτιμῶν, ἀλλ' ἀνὸρ ὡς οὐκ ἔστιν ἐν τῷ πνεύματι παντελῶς ἀπειροπολέμων καὶ ἀγυμνάστων. Πληνθεῖς ὅτι προγενεστέρων συνενόσεων τῆς τότε Κυβερνήσεως πρὸς τινὰς Ἀλβανούς ἀρχηγούς, ἡγωνίσθη ἐπὶ δέκα ἡμέρας νὰ πείσῃ τοὺς καὶ τοὺς ἄλλους αὐτοῦ συμπατριώτας, ὅτι εἰσέλθον εἰς τὴν χώραν αὐτῶν καὶ τὴν πατρίδα του ὡς ἀπεσταλμένος ἵνα εἰρηνικῶς κηρύξῃ τὴν ἀπελευθέρωσιν αὐτῆς ἀπὸ τῆς μοαιμεβανικῆς τυραννίδος, ἥτις ἐμόλυνε τὸ ὑπερήφανον ἀλβανικὸν ἔθνος ἐπ' αἰσχύνῃ τῶν ἀπογόνων τοῦ Σιωνιδέου καὶ τοῦ Γκιολέκα, ἐφαίνετο δὲ πνέουσα τὰ λείψατα ἑνεκα τοῦ τότε μόλις λήξαντος πολέμου τῆς Ρωσίας. Ἐνῶ δὲ τῆς ἐνεργείας αὐτοῦ ἀποδεικνύετο ἀνορελὺς ἡτοιμάζετο ν' ἀπέλθῃ ἀπράκτως, ἵνα μὴ γίνῃ παρὰ τὴν ζήμιαν εἰς τοὺς ἐνεκα τῆς ολιγότητος τῶν ἀνδρῶν τοῦ ἀποδεικνύσαντας κατοίκους τῆς ἐπαρχίας Δελβίνου καὶ Ἀργυροκάστου, αἵρεσις καὶ ἀποκρίσεις προσβάλλεται ὑπὸ τῶν Τούρκων ἀπειλούντων μετὰ λύσεως νὰ ρίψωσιν αὐτόν εἰς τὴν θάλασσαν ὅλην ἄγριον ἐισβολήσαντος εἰς τὰς ἐστίνας αὐτῶν καὶ τὰ ποίμνια. Δύο ἐφόδους αὐτῶν ἀπέκρουσεν ὁ Γ. Στεφάνου μετὰ θαυμαστῆς ἀνδρείας καὶ ἀνεπείρωσος τὸ φρόνημα τοῦ μεγάλου ὁμίλου του, ὅστις βία καὶ μόλις συνεκρατεῖτο ὑπὸ τῆς γενναιότητος αὐτοῦ καὶ τῆς ἀνεκταντῆς του προσηνείας. Κατὰ τὰς συμπλοκάς ταύτας, τὸ δαμιόνιον ὅπλον του ἐσφίξε φόνον καὶ ἔσταζεν ἀλγῶς αἷμα. Οὐδεὶς ἴσως τῶν τῆς ἡμετέρας γενεᾶς ἐθέριεν ἰδίᾳ χεὶρὶ τοσοῦτους ἔχθρους, ὅσους ὁ μελιχλιώτατος οὗτος στρατιώτης ἐπὶ τῶν γηλῶν τοῦ Λυκουρσίου καὶ τῆς Γκιόστας ἐν αὐτῇ τῇ φολῇ Τουρκαλθανῶν θηριωδῶς ὤρυσεν μετὰ γυναικῶν καὶ παιδιῶν.

Πολιερικῆς μετ' ὀλίγον καὶ ἐκ τῆς ξηρᾶς καὶ ἐκ τῆς θαλάσσης, οὐδεμίαν λαβὼν ἐπικουρίαν καὶ βλεπόντων πάντας τοὺς περὶ αὐτόν οὐ μόνον καταπεπνημένους, ἀλλὰ καὶ ἀθυμοῦντας βαρέως διὰ τὴν ἀποτυχίαν τοῦ ἐγχειρήματος ἐκρίεν ἀναγκάσει νὰ εγκαταλήψῃ τὸν τόπον ἐκεῖνον τῶν τροπαίων καὶ τοῦ μαρτυρίου του. Ἀπῆλθε δ' ἐκ Λυκουρσίου, ἀπὸ πρώτον κατέστρεψε πάντα τὰ ὅπλα καὶ τὰ ἐξόδια, ἵνα μὴ πέσωσιν εἰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ τῶν ὁρέων καὶ τῶν ποταμῶν τῆς

Ἑπαιρώ, ὡς ὁ παλαιὸς ἦρος τῆς Κύρου Ἀναβάσεως. Ἐσώθησαν πάντες ὅσοι ἠκολούθησαν καὶ ὑπῆκουσαν εἰς τὰς ὁδηγίας αὐτοῦ καταδιωκόμενοι μὲν ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ πανταχοῦ καὶ παλαιότες πρὸς τὴν μάστιγα σφοδρατότου χειμῶνος, ἀλλὰ διαφυλάξας τοῦλάχιστον ἀλώθητα τὴν τιμὴν αὐτῶν καὶ τὰ ὅπλα. Ἀν ἡ γνώμη αὐτοῦ εἰσηκούετο ἐν καιρῷ, οὐδέμῃ ἀναμειβόμενος ὅρις καὶ ἀσχημὸν οὐδὲ φοβρὰ ζωῆς θὰ συνέβαινε μετὰ τὴν ἀναχώρησιν αὐτοῦ ἐκ Λυκουρσίου, ὅτε φιλότιμος κατὰ τὰ ἄλλα ἄνδρες, ἐξωγρήθησαν μετ' ἐπιβουλῆς καὶ ἀπιστίας καὶ ἀπῆλθον περιφρονητικῶς αἰμαλῶντοι καὶ δεσμῶται εἰς Ἰωάννιναν πόλιν περὶ τὴν λύπην τῶν ἐκεῖ πενθόντων ἀδελφῶν.

Κατὰ τὴν παράτολμον καὶ ἀτυχὴ ἐκείνην ἐξέδον εἰς τὴν ἀνὰ Ἑπαιρὸν, ὁ Γεωργίος Στεφάνου ἀπέδειξε ἀληθῶς πάντα τὰ δῶρα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ καὶ τοῦ χαρακτῆρος, ἀνδραγαθίαν καὶ καρτερικὰ ἀρματαῶν, ἡπιότητα καὶ συμπάθειαν ἀδελφῶν, δραστηριότητα καὶ ἀπάθειαν πρὸς τὸ κέρδος, ὑπομνηνῆκουσαν τὸν θάνατον τοῦ Φιλοσοφίμου ἐκ Μεγαλοπόλεως. Οὐδέποτε ἡττήθη τὴν αὐτοῦ εὐλόγως, διότι καὶ τὸν ζήρὸν αὐτοῦ διένεμε πολλάκις αὐτὸς πεινῶν καὶ τὸ σκέπασμα παρεχώρει εἰς τὸν πᾶσχοντα καὶ παραμυθίαν παρείχε θερμὴν εἰς τοὺς πιστοὺς αὐτοῦ ὁπαδοὺς, κρύπτων πάντοτε ἐν τῷ βάθει τῆς καρδίας του τὰς ἰδίας αὐτοῦ πικρίας, στερήσεις καὶ ὁδύνας. Διὰ τοῦτο ἡγαπάτο παρὰ πάντων εὐκρινῶς καὶ ἐπιτάτο ὡς ὑπέρτοχος πολεμιστῆς καὶ πρωτοστάτης. Ἐν τῇ μάχῃ ὁμοίως πρὸς τὸν Κλέαρχον, περὶ οὗ ὁ ἀπομνηνιστὴς συγγραφεὺς τῆς Κύρου Ἀναβάσεως λέγει, ὅτι ἡσπραπε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὑπὸ χαρᾶς καὶ ἐγίνετο φαιδρὸς καὶ ἐπίαρξαι ἐν τῷ οἶκῳ εἰς τὸν οἶκον ὅς ἡν τῷ φόνῳ τῶν ἐχθρῶν. Ἐν τῇ δικησῇ ὅμως ὁ ἡμέτερος ἀρχηγὸς ἡπῆρξεν ἀνόμενος πρὸς ἐκείνον «πρὸς δὲ οἱ στρατιώται διέκειντο ὡς περ παῖδες πρὸς διδάσκαλον» καὶ ἐμπεφύστας τοὺς τρόπους πρὸς τὸν Πρόξενον τὸν Βοϊώτιν, τὸν ἀγαπητὸν φίλον τοῦ Σιωνιδέου, ὅστις περὶ το

λαρμονικῶν ἄρχονται αἱ γενικαὶ ἀσκήσεις τῶν δημοτικῶν σχολείων. Ὅλος αὐτὸς ὁ μικροκοσμος χειροκροτεῖται, ἰδιαίτερος δὲ τὸ σχολεῖον Ἀμαλιάδος. Αἱ γενικαὶ κατ' ἐπιλογὴν ἀσκήσεις τῶν ἑλληνικῶν σχολείων δια κοντῶν θαυμάζονται διὰ τὰς τελείας κινήσεις τῶν. Κατόπιν αἱ γενικαὶ ἢ κατ' ἐπιλογὴν ἀσκήσεις τῶν γυμνασίων Πατρῶν καὶ Πύργου διὰ κορυφῶν, προκαλοῦν ἐνθουσιώδη χειροκροτήματα. Οἱ συμμετασχόντες ἐν ὅλῳ μαθηταὶ υπερβαίνουν τὰς τρεῖς χιλιάδας.

— Ἐπερατώθησαν τὴν μεσημβρίαν τῆς Πέμπτης αἱ ἐξετάσεις τοῦ πρίγκηπος Ἀνδρέου, διεξαχθεῖσαι ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως, τοῦ Διαδόχου, τοῦ πρωθυπουργοῦ, τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν καθηγητῶν του. Ὁ Βασιλεὺς, μετὰ τὴν λήξιν τῶν ἐξετάσεων τοῦ πρίγκηπος, προσεκάλεσεν εἰς τὸ πρόγευμα τοὺς παρισταμένους, παρεκάθισαν δ' οὕτως εἰς αὐτὸ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης, ὁ κ. Θεοτόκης, ὁ κ. Τσαμαδὸς καὶ οἱ καθηγηταὶ κ. κ. Σακελλαρόπουλος, Ἀργυρόπουλος, Δαγκλῆς, Ἀνάργυρος, Ἐλαιοστ καὶ Στουκέρ. Ὁ Διάδοχος δὲν παρευρέθη, ἀπασχολημένος εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ Στρατοῦ. Ὁ Βασιλεὺς κατὰ τὰ ἐπιδόρπια ἤγειρε πρόποσιν ὑπὲρ τοῦ ἀγαπητοῦ υἱοῦ του καὶ ἠὺχαρίστησε τοὺς καθηγητάς του, οἵτινες διὰ τῆς ἐνδελεχοῦς αὐτῶν ἐπιμελείας παρεσκεύασαν τὸν πρίγκηπα Ἀνδρέαν, ὅπως ἡδυνήθησαν νὰ ἐκτιμῇσιν οἱ παρευρεθέντες εἰς τὰς ἐξετάσεις του. Ὁ Βασιλεὺς, στρεφόμενος πρὸς τὸν πρίγκηπα Ἀνδρέαν, προσέθηκεν:

— Ἐπὶ τούτοις, σὲ ὀνομάζω ἀνθυπίαρχον τοῦ 1ου συντάγματος τοῦ ἵππικοῦ!

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Θεοτόκης, ἐγερθεὶς μετὰ τὸν Βασιλέα, ἔφερε πρόποσιν ὑπὲρ τοῦ πρίγκηπος, συγχαρεῖς αὐτὸν διὰ τὰς εὐστόχους ἐξετάσεις του, προσθέσας δ' ὅτι ἐλπίζει, ὅτι ἡ ἐν τῷ ἵππικῷ παρουσία του θὰ συντελέσῃ ὑπὲρ εὐρυτέρας ἀναπτύξεως τοῦ σώματος τούτου. Ὁ πρίγκηψ Ἀνδρέας ἦτο ζωηρότατα συγκεκινημένος, ἰδίως κατὰ τὴν πρόποσιν τοῦ πρωθυπουργοῦ, τὴν δὲ ἦτο ἡ συγκίνησις του, ὥστε μάλιστα δι' ὑψώσεως τοῦ ποτηρίου ἡδυνήθη νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν κ. Θεοτόκην.

— Αὐριον Σάββατον ὁλόκληρος ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια μεταβαίνει εἰς τὴν ἐν Δεκελείᾳ ἐπαυλίν της, ὅπου θὰ παραμείνῃ καὶ τὴν Δευτέραν ἡμέραν τῆς ὀνομαστικῆς ἐορτῆς τῆς Α. Ὑψηλότης τοῦ Διαδόχου. Εἰς τὸν ἐκεῖ ναὸν θὰ τελεσθῇ ἡ δοξολογία εἰς τὴν ὁποίαν θὰ παραστῇ ὁλόκληρος ἡ Β. Οἰκογένεια. — Χθὲς τὴν πρωΐαν

ἡ Α. Υ. ὁ Διάδοχος, γενικὸς διοικητὴς τοῦ στρατοῦ ἔκαμεν ἐναρξιν τῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν συνταγμάτων τοῦ πυροβολικοῦ ἡτις θὰ λήξῃ αὐριον. — Ἐκ τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν ἀφίχθησαν προχθὲς ταγματάρχαι τινὲς καὶ λοχαγοὶ ἀνέκτες εἰς διάφορα στρατιωτικὰ σώματα τὰ ὅποια ὁ Διάδοχος κατὰ τὴν περιοδείαν του ἐπιερχόμενος νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Ἀθήνας δὲν ἐπρόφρασε νὰ ἐπιθεωρήσῃ. Ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος ταύτης ἀποπερατοῦνται αἱ ἐπιθεωρήσεις τοῦ στρατοῦ. Πρὸς τοῦτο ἐκλήθησαν καὶ οἱ ἐναπομείνοντες λοχαγοὶ, ὅπου ὑποβλήθωσιν εἰς ταύτην, καθ' ὅσον μόνον οἱ ἀπὸ τοῦ τοῦ βαθμοῦ τούτου καὶ ἀνω ἀξιωματικοὶ θὰ προβιβασθῶσι καθ' ἰκανότητά, πάντες δὲ οἱ λοιποὶ κατ' ἀρχαιότητα. — Ἐκ Λαρίσης ἠγγέλθη ὅτι, ἤρχισαν ἤδη ἐκτελούμεναι ἐκεῖ αἱ προκαταρκτικαὶ ἀσκήσεις τοῦ στρατοῦ, ἐπὶ τῇ βάσει κοινοῦ προγράμματος δι' ὅλα τὰ σώματα. Μετὰ τὸ πέρας τῶν προκαταρκτικῶν ἀσκήσεων, ἅπαντα τὰ σώματα ἐνούμενα ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ μεραρχοῦ κ. Δημοπούλου θὰ μεταβῶσι κατὰ τὸ τέλος τοῦ δευτέρου δεκαήμερου τοῦ τρέχοντος μηνὸς εἰς Βελεμίستان, ὅπου θὰ ἐκτελέσωσι τὰς μεγάλας ἀσκήσεις ἐπὶ ἐδάφους ποικίλης μορφῆς. Ὁ ἐχθρὸς κατὰ τὴν γεννησμένην ψευδομάχην θ' ἀπεικονίζεται ὑπὸ ἀνδρεϊκέλλων. — Ἐκ Βουκουρεστίου ἐλήφθησαν χθὲς τὰ ἀνακλητήρια τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ρουμανίας κ. Νάνου. Τὴν ἐβδομάδα δὲ ταύτην θέλει ἐπιδόσῃ αὐτὰ ἀπερχόμενος εἰς τὴν νέαν θέσιν του ὡς τμηματάρχου ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν Ἐξωτερικῶν. Ὁ διάδοχός του κ. Γρίκας ἐρχεται τὴν προσεχῇ Πέμπτην.

Μία μετὰ τῶν ὀλίγων πρωτοτύπων ἀνακοινώσεων αἵτινες ἐγένοντο εἰς τὸ Πανελλήνιον Ἰατρικὸν συνέδριον εἶνε καὶ ἡ παρὰ τοῦ κ. Χρ. Κουτούζη, ἐν Σμύρνῃ ἀποκατεστημένου, περὶ ὀφθαλμοπληκτικῆς Ἡμικρανίας, νόσου ὅπως ἰδιοτρόπου, ὑπὸ μελέτην ἐτι διατελούσης ἐν Ἑσπερίᾳ καὶ ἥς ἀνεφέρθησαν μέχρι τοῦ 1896 μόνον 25 περιπτώσεις· παρ' ἡμῖν ἡ νόσος ἦν ἀγνωστὸς μέχρι τοῦ 1897, ὅτε πρῶτος ὁ διακρινόμενος διὰ τὴν παρατηρητικότητά του εἰρημένος ἱατρός διέγνωσε τὴν νόσον καὶ παρακολούθησεν αὐτὴν μέχρι τῆς τελείας αὐτῆς θεραπείας τυχῶν καὶ τὰ συγχαρητήρια τοῦ ἐν Παρίσις Ζ. Lucas, Championniere μελῶν τῆς ἀκαδημίας.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀφίκετο ἐκ Κων(πόλεως) ὁ κ. Νικόλαος Παρανίκας μετὰ τῆς κυρίας του καὶ τοῦ υἱοῦ του Ἀλεξάνδρου καὶ ἀνεχώρησε διὰ Κάτω Βίταν.

— Ἀφίκετο ἐκ Εἰλάνθης ὁ ἐκ Βουλτσ-ς κ. Γεώργιος

Ἰωαννίδης μετὰ τῆς θυγατρὸς τοῦ διερχομένου τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξένου. Ἐκ Βιάρζας ὁ κ. Δημήτριος Χατζῆς μεταβαίνειν διὰ Ρουμανίαν καὶ ἐκ Μοναδεδίου ὁ κ. Ἰωάννης Παναγιῆς ἱατρός μετὰ τῆς κυρίας του καὶ τῆς θυγατρὸς του μεταβαίνειν διὰ Σμύρνην.

— Ἀφίκετο ἐκ Τσερβάρου ὁ κ. Ἀθανάσιος Ράμμος μετὰ τῆς κυρίας του καὶ πενθερᾶς του.

— Ἀνεχώρησε δι' Ἰωάννιναν ὁ κ. Ἰωάννης Μαλαμίδης φοιτητὴς τῆς ἱατρικῆς.

— Ἀφίκετο ἐκ Σερβίας ὁ κ. Χρήστος Παπαϊωάννου καὶ ἀνεχώρησε διὰ Τσερβάρου.

— Ἀφίκετο ἐκ Κων(πόλεως) ὁ κ. Κωνσταντῖνος Παλλέκης καὶ Προκόπιος Παπαμιχαήλ ἔμποροι καὶ ἀνεχώρησαν διὰ Βουλτσιν.

— Ἀφίκετο ἐκ Φραγγαδῶν ὁ κ. Θεμιστοκλῆς Τσαταφυλλίδης τελειόφοιτος τῆς ἱατρικῆς καὶ ὁ κ. Δημήτριος Χαδόπουλος καὶ Γεώργιος Στεργίου μεταβαίνοντες εἰς Ρουμανίαν.

— Ὁ ἐν Ἰωαννίνοις δικηγόρος καὶ γραμματεὺς τοῦ Γαλλικοῦ προξένου κ. Ἰωάννης Λάμπας ἐπέλεξε τοὺς γάμους αὐτοῦ μετὰ τῆς δεσποινίδος Εὐφροσύνης Λαμπρινοῦ. Ἀποστέλλομεν αὐτῶν τὰ θερμὰ ἡμῶν συγχαρητήρια εὐχόμενοι βίον μακρὸν καὶ εὐδαίμονα.

— Ἀφίκετο ἐξ Ἀλεξανδρείας καὶ ἀνεχώρησεν εἰς τὰ λουτρά Διδίφου ὁ κ. Α. Κότταρης.

— Ἀνεχώρησεν ἐπανερχόμενος εἰς Σερβίαν ὁ κ. Χρ. Μίσιος.

— Ἐγένοντο αἱ ἀρχαιρεσίαι τοῦ Συλλόγου Παριανῶν καὶ ἐξελέχθησαν ἑκατόνως τὰ αὐτὰ μέχρι τοῦ πρόσωπα, πλην δύο ἢ τριῶν ἀντικαταστησάντων ὁπορώσαντας ἑναδέλφους. Μεταξὺ τῶν νέων τούτων δέον νὰ ἀναφέρωμεν τὸν διαπρεπῆ ἱατρὸν κ. Α. Ἀραβαντινὸν ἐκλεχθέντα ἀντιπρόεδρον, ἐπαυξήσαντα οὕτω καθ' ἕνα τοὺς ἤδη ἐν τῷ συμβουλῷ τοῦ Παριανῶν μετ' ἀγάπης ἀπὸ ἐτῶν ἐργαζομένους ἑταίρους κ. κ. Μιχ. Λάμπρον, Παν. Κουτσαλέζην καὶ Κωνστ. Κουτσαλέζην.

— Ἀφίκετο ἐκ Βουκουρεστίου μετὰ τῆς ἀξιότιμης κυρίας αὐτοῦ ὁ κ. Κ. Βαϊκούσης.

— Ἐν κύκλῳ πολυπληθῶν συγγενῶν καὶ φίλων τελεσθῆσαν ἐν Μανσοῦρα τῆς Αἰγύπτου οἱ γαμοὶ τοῦ κ. Ἰωάννου Β. Γώδη ἑμποροῦ, μετὰ τῆς δεσποινίδος Σοφίας Κ. Πέτρου. Παράνυμφος ἦν ἡ κ. Φιλίππου Κιόττα, ἱατροῦ. Εὐχόμεθα αὐτοῖς βίον εὐδαίμονα καὶ καλλιτεχνίαν.

ΠΡΟΣΕΚΗΣΙΣ

Τῆς Φιλανθρωπικῆς Ἀδελφότητος τῶν ἐν Πειραιῇ Ἡπειρωτῶν.

Συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 4 Κεφάλαιον Β' τοῦ καταστατικοῦ καλοῦνται τὰ ταχτικά μέλη γενικὴν συνέλευσιν τὴν 20ην τρέχ. μηνὸς ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 3ην μ. μ. ἐν τῇ α' Παρθενωγῶν, ἵνα λάβωσι γνώσιν τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ λήξαντος ἐτους καὶ προβῶσιν εἰς ἐκλογὴν νέου συμβουλίου διὰ τὸ ἐρχόμενον ἔτος.

Παρακαλοῦνται τὰ μὴ καταβλήοντα τὴν συνδρομὴν τῶν μελῶν νὰ καταβάλωσι ταυτην εἰς τὸν ταμῆα κ. Ν. Μπίτζιον, ἵνα συμφώνως τῷ καταστατικῷ μετὰσχῶσι τῶν ἀρχαιρεσιῶν.

Ὁ πρόεδρος

Κ. Ζ. Κόκκορος Ὁ γραμματεὺς
Κωνστ. Ν. Λίνος

Η ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΡΥΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

(συνέχεια εἰς τὸ προηγούμενον)

Ὁ ναὸς οὗτος ἐθεμελιώθη ὑπὸ Κωνσταντίνου Παγωνάτου τῷ 668 μ. χ., ὅστις ἐχάρισε καὶ τὸν τόπον τῆς Γάρδης μετὰ τὴν κλεισούραν τῆς Ζωιλίας καὶ Χωμύλης, τῶν ὁποίων τὸ δέκατον ἐλάμβανε μέχρι τινὸς ἡ μητρόπολις ὡς καὶ τῶν γαιῶν τῆς Ἐπισκοπῆς κ.τ.λ. εἰτα τὸ 1183 ὁ Ἀνδρόνικος τὸν ἀνεκαίνισε καὶ ἐμεγέθυνεν, ἐξωράισε σκεπάζων αὐτὸν μετὰ μολύβδον καὶ οὐ μόνον ἔδραν ἐπισκόπου ἀνέδειξεν αὐτὴν, ἀλλ' ἔδωκεν εἰς αὐτὸν καὶ πολλὰς χάριτας. Τῷ δὲ 1395 ἐπὶ Πατριάρχου Κ(πόλεως) Καλλίστου Β' ὁ ἡγεμὼν Γκιὼν Ζενεβίσης μετέφερε τὸν ἐπισκοπικὸν τῆς Δρυϊνουπόλεως θρόνον ἀπὸ Ὑψηλῆς Πέτρας εἰς Ἀρ(στρ)ον Ἐκτοτε τὸ Ἀργυρόκαστρον ἐπιμήθη μετὰ θρόνον ἐπισκόπου καὶ ναὸν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Παντοκράτορος Θεοῦ, ὅστις ἐκτίσθη μετὰ τινος παρεκκλησίου ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Δημητρίου ὑπὸ τοῦ αυτοκράτορος Τιβερίου, τῷ 570 μ. χ. μετὰ βασιλικὸν χρυσόβουλον, δι' οὗ οἱ ἐπίσκοποι ἐγράφοντο Ἀδρυϊνουπόλεως καὶ Ἀργυροκάστρου.

Κατόπιν δὲ, τίς οἶδεν εἰς ποίαν ἐποχὴν ἀκριβῶς, καταστραφέντος ἡ μεταβληθέντος τοῦ ἐν λόγῳ βασιλικοῦ ἐπαρχιακοῦ τῆς ἐπισκοπῆς ναοῦ, ἐκτίσθη πρῶτον κατὰ τὸ ἔτος 1492 ὁ κατὰ τὴν παλαιὰν ἀγορὰν (παλαιοπάζαρον) μητροπολιτικὸς ἐπαρχιακὸς νῦν ναὸς ἐπ' ὀνόματι

τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Χριστοῦ. Πρῶτερον ὁ ναὸς οὗτος, ἐπὶ τῶν θεμελιῶν τοῦ ὁποίου ἐκτίσθη ὁ νῦν μητροπολιτικὸς ἐπαρχιακὸς τῆς Μεταμορφώσεως ναὸς, ἦν παρεκκλησίον τοῦ βασιλικοῦ ναοῦ Παντοκράτορος, ὅπερ, ὡς λέγεται, ἦτο θαυματούργον, μάλιστα ἐν αὐτῷ ἦτο καὶ τὸ νεκροταφεῖον, οὗτινος ἡ θέσις δὲν ἤρκει πρὸς αὐξήσιν, καὶ συνδρομῇ καὶ δαπάνῃ ἀπάσης τῆς ἐπαρχίας καὶ οὐκ ὀλίγον συνεργούντες τοῦ τότε ἀρχιερατεύοντος ἐπισκόπου, ἰδρώσαντες καὶ ἀγρυπνήσαντες διὰ τοῦτο ἐνεκα τῶν παρεμβληθειῶν δυσκολιῶν, ἠγοράσθη ἅπαν τὸ περί τῶν περὶ οὗ ὁ λόγος παρεκκλησίου μέρος καὶ ἐκτίσθη ὁ νῦν μητροπολιτικὸς τῆς Μεταμορφώσεως ναὸς καὶ τὰ διάφορα αὐτοῦ οἰκήματα χρησιμεύοντα πρὸς κατάλυσιν καὶ διαμονήν, τὰ ὅποια τελοῦσιν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῆς ἐπαρχίας, ὡς καὶ τινες γαῖαι τῆς Ὑψηλῆς Πέτρας, Ἐπισκοπῆς κ.τ.λ. ὧν τὸ δέκατον ὑπάγεται ἀνεκαθεν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς ἐν Ἀρ(στρ)ῳ Μητροπόλεως, διότι ἀνεκαθεν αὐταὶ ἦσαν ἀφιερωμέναι τῷ κατὰ καιρὸν ἐπισκόπῳ κλπ. χωρὶς νὰ ἔχῃ ἄλλος τις δικαίωμα νὰ ἐμβαίνειν εἰς αὐτὰ, τὰ ὅποια μετέπειτα ἀνετίσθησαν (1776) ὁ ἅγιος Δρυϊνουπόλεως Δοσίθεος, ὅστις ἀναβὰς ἐπὶ τοῦ ἐπισκοπικοῦ τότε θρόνου καὶ εὐρών τὰ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν χρήζοντα συναντιλήψεως καὶ θεραπείας, μόχθῳ πολλῷ καὶ κόπῳ διὰ τῆς αὐτοῦ φρονήσεως καὶ δραστηριότητος ἐπὶ ἡμεῶν οὐ μόνον τὴν αὐξήσιν τοῦ μητροπολιτικοῦ καὶ ἐπαρχιακοῦ τῆς Μεταμορφώσεως ναοῦ, ἀλλὰ

καὶ ἐπωφελεῖς ἐπ' αὐτοῖς βελτιώσεις γνωστὰς τοῖς πᾶσι, τὰς ὁποίας καὶ ἡ ἐπαρχία εὐμένως ὑπεστήριξεν ἐνισχύσασα δι' ἀρχιερατικῶν καὶ ἐπαρχιακῶν θεσπισμάτων.

Τὸν δὲ Ἰούλιον τοῦ 1835 ἠνώθησαν Χειμάρρα τε καὶ Δέλβινον μετὰ τῆς ἐπισκοπῆς Δρυϊνουπόλεως, προαχθείσης εἰς μητρόπολιν τὸν τίτλον «Δρυϊνουπόλεως Δελβίνου καὶ Χειμάρρας, ὑπέρτιμος καὶ ἐξαρχος πάσης Χαονίας». Πρῶτος μητροπολίτης διωρίσθη Παῖσιος ὁ Μοραῖτης, ὅστις ἀπὸ ἀρχιερατικῶν Ἰωαννίνων ἐχειροτονήθη ἐν Κ(πόλει) τῇ 16 Σεπτεμβρίου μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, ἀλλὰ ἀπέθανε καὶ δὲν ἐπρόφρασε οὔτε νὰ μνημονευθῇ. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης (1835) καταργηθεῖσα ἐκνήχθη μετὰ βαθμὸν ΕΔ' μητρόπολις, ἐκτ.τε οὐδέποτε πλέον εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν τῶν Ἰωαννίνων διοίκησιν ὑπαχθείσα. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης καθ' ἣν ἡ ἐπισκοπὴ ἐκνήχθη μητρόπολις, ὡς ἔστιν ἵνα ὁ κατὰ καιρὸν μητροπολίτης ἱεραρχὸς τῆς Πάσης, εἰς τὸ Ἀργυρόκαστρον, τὰ Χριστογεννα, εἰς τὸ Δέλβινον, τὰ Θεοφάνεια εἰς τὴν Χειμάρραν καὶ καθέξῃ, περὶ ὧν ἄλλοτε, ὡς καὶ περὶ τῆς Μονῆς τῆς Ὑψηλῆς Πέτρας. Ἡ πρᾶξις αὕτη ἐπεκυρώθη καὶ διὰ γράμματος κοινοῦ ἐπαρχιακοῦ, ὡς εἶνε κεκυρωμέναι διὰ γράμματος ὁμοίου καὶ ἄλλαι τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος μητροπόλεως.

Νικόλ. Γ. Μυστακίδης